

Vergaderjaar 1993–1994

23 491

Wijziging van de Wegenverkeerswet (wijziging wegsleepregeling)

B

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 25 februari 1993

's-Gravenhage, 9 november 1993

Bij Kabinetsmissive van 9 oktober 1992, no. 92.009245, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Verkeer en Waterstaat, mede namens de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de Wegenverkeerswet (Wijziging Wegsleeppregeling).

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 9 oktober 1992, nr. 92 009245, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 25 februari 1993, nr. W09.92 0459, bied ik U hierbij mede namens mijn ambtgenoot van Justitie aan.

1. De Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) (WVW) bepaalt thans dat de wegsleeppregeling onder meer kan worden toegepast ten behoeve van het vrijhouden van plaatsen bestemd voor het voertuig van een invalide. Voorgesteld wordt deze bepaling aldus te wijzigen, dat de wegsleeppregeling kan worden toegepast ten behoeve van het vrijhouden van bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen plaatsen.

Het verdient naar de mening van de Raad van State aanbeveling in de memorie van toelichting te motiveren waarom er in dit geval niet voor is gekozen de vrij te houden soorten van plaatsen aan te wijzen in de WVW zelf.

2. Ingevolge artikel I, onder B (artikel 43a, vierde lid), artikel II, onder B (artikel 160, vierde lid), artikel III, onder B (artikel 43a, vierde

1. Dit advies is opgevolgd. In de memorie van toelichting wordt thans uiteengezet dat bij algemene maatregel van bestuur (het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990) wordt aangegeven op welke plaatsen niet mag worden stilgestaan of geparkeerd zodat het om doelmatigheidsgronden aangewezen voorkomt het bereik van de wegsleeppregeling op hetzelfde niveau van regelgeving te bepalen. Dat laatste is met name van belang indien de betrokken verboden wijziging ondergaan.

2. Op het register dat burgemeester en wethouders aanleggen ten behoeve van de registratie van de gevallen waarin de bevoegdheid

lid) en artikel IV, onder B (artikel 160, vierde lid) dragen burgemeester en wethouders er zorg voor dat in een daartoe aangelegd register aantekening wordt gehouden van de gevallen waarin de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid wordt uitgeoefend. Artikel I, onder B (artikel 43g), respectievelijk artikel II, onder B (artikel 164b), bepaalt vervolgens dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld omtrent onder meer het inrichten en aanhouden van het register. Ingevolge de Wet persoonsregistraties (Stb. 1988, 665) (WPR), artikelen 17 tot en met 22, worden regels gesteld inzake persoonsregistratie op het gebied van de overheid. In de memorie van toelichting bij het voorstel ware, ervan uitgaande dat voornoemde wet van toepassing is, aandacht te besteden aan de vraag hoe bij het opnemen van gegevens in het hiervoor genoemde register rekening wordt gehouden met het gestelde in de WPR.

3. In het wetsvoorstel is voor wat betreft de rechtsbescherming gekozen voor het stelsel zoals dat zal gaan gelden volgens de hoofdstukken 8 en 6 van de Algemene wet bestuursrecht (Stb. 1992, 315; Kamerstukken II 1991/92, 22 495, nrs. 1-2). De Raad merkt in dit verband op dat het terrein van de handhaving van lichte verkeersovertradingen ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Stb. 1990, 435) nu juist sinds kort voorzien wordt door een hoogst gespecialiseerde instantie in administratief beroep, namelijk de officier van justitie, en een administratieve rechter die aan dezelfde kwalificatie voldoet, namelijk de kantonrechter. De fouten waarom het hier gaat behoren typisch tot het terrein waarop reeds genoemde instanties bevoegd zijn. Het verschil met de situatie op het terrein van voornoemde wet is gelegen in het feit dat daar de politie-ambtenaar als bevoegd orgaan de sanctie oplegt, terwijl dat in het wetsvoorstel het college van burgemeester en wethouders is. In de praktijk zal het evenwel de politie-ambtenaar zijn die de beslissing neemt.

De Raad vraagt zich af of gelet op de verwantschap met de materie in voornoemde wet het niet doelmatig

om voertuigen weg te slepen wordt gebruikt, is de Wet persoonsregistraties van toepassing. Voor het register dient overeenkomstig artikel 19 van deze wet een privacyreglement te worden vastgesteld. Het privacyreglement bevat onder andere een regeling van de soorten gegevens die in het register worden opgenomen. Alleen die gegevens die gelet op het doel van het register noodzakelijk zijn mogen worden opgenomen. Het Besluit wegslepen van voertuigen regelt welke gegevens in elk geval in het register moeten worden opgenomen. In de memorie van toelichting is hierover bij de toelichting op artikel 43a, vierde lid, een passage opgenomen.

3. De suggestie van de Raad om in navolging van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) met betrekking tot het wegslepen van voertuigen de officier van justitie met administratief beroep te belasten en de kantonrechter aan te wijzen als administratieve rechter zouden wij op de navolgende gronden niet willen overnemen.

Ingevolge de Gemeentewet berust de bevoegdheid tot het verwijderen van fout geparkeerde voertuigen bij burgemeester en wethouders. In verband hiermee dient voorafgaande aan het instellen van beroep bij de administratieve rechter bezwaar te worden gemaakt bij het college van burgemeester en wethouders. De omstandigheid dat de politie-ambtenaar in de praktijk de beslissing neemt, zoals de Raad stelt, kan hieraan niet af doen. Volgens de tekst van de wet is het uitoefenen van bestuursdwang een bevoegdheid van burgemeester en wethouders. Deze bevoegdheid kan worden gemandateerd aan politieambtenaren, hetgeen evenwel betekent dat burgemeester en wethouders voor de bevoegdheidsuitoefening verantwoordelijk blijven en daarover ook de zeggenschap blijven behouden. Rechtens geldt een door een politieambtenaar in

is om in dit wetsvoorstel dezelfde lijn te volgen, te meer omdat een afdoening krachtens de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, zij het bij wijze van uitzondering, gepaard kan gaan met het toepassen van de wielklem en dat indien de wielklem niet wordt toegepast voor hetzelfde feit toch een sanctie volgens genoemde wet kan worden opgelegd. In dit verband wijst de Raad er voorts op dat blijkens de toelichting beoogd wordt het wetsvoorstel uiterlijk met ingang van 1 januari 1994 in werking te laten treden. Door de keuze van het stelsel van rechtsbescherming wordt een koppeling gelegd met de Wet voltooiing eerste fase herziening rechterlijke organisatie (Kamerstukken II 1991/92, 22 495). Nog daargelaten dat door deze koppeling wordt geblokkeerd het streven van de nieuwe wegsleepregeling zo snel mogelijk van kracht te laten worden (memorie van toelichting, I.

Inleiding) moet ook worden bedacht dat er nog geen zekerheid bestaat dat de datum van 1 januari 1994 bij deze wet als datum van invoering ook werkelijk zal worden gehaald.

De Raad adviseert deze suggestie in overweging te nemen en in ieder geval op beide punten in de toelichting in te gaan.

mandaat genomen besluit tot uitoefening van bestuursdwang als een besluit van burgemeester en wethouders.

Mede in het licht van het vorenstaande is het aangewezen de administratieve rechtspraak in dezen op te dragen aan de administratieve rechter. Ingevolge het ook door de Raad genoemde wetsvoorstel 22 495 wordt de rechtbank met deze rechtspraak in eerste aanleg belast. De toekenning van de rechtsmacht inzake bestuursrechtelijke geschillen in eerste aanleg aan de rechtbank, zoals neergelegd in wetsvoorstel 22 495, is een welbewuste keuze, die verband houdt met het streven om het verbrokkelde, ondoorzichtige en ontoegankelijke stelsel van bestuursrechtelijke rechtsbescherming te vereenvoudigen. Gelet hierop acht ik het aangewezen dat deze keuze ook wordt gevolgd bij de rechtsbescherming tegen beslissingen op grond van de wegsleepregeling.

Erkend moet worden dat de kantonrechter in het kader van de WAHV beroepen tegen het opleggen van administratieve boetes beoordeelt en dat in het geval van een WAHV-gedraging in sommige gevallen van de bevoegdheid gebruik kan worden gemaakt een voertuig weg te slepen. Hierin kan echter geen grond worden gevonden deze rechter met het beoordelen van beroepen tegen het wegslepen te belasten. In de memorie van toelichting is uiteengezet dat belanghebbenden die met het wegslepen van een voertuig worden geconfronteerd in de regel niet de overtreding die tot het wegslepen aanleiding heeft gegeven betwisten maar menen dat deze overtreding het wegslepen niet heeft kunnen rechtvaardigen. Klachten van deze aard zijn kenmerkend voor bezwaren die in het algemeen tegen de toepassing van bestuursdwang worden aangevoerd. Mede met het oog op de eenheid van de rechtspraak over de toepassing van bestuursdwang is het aangewezen één en dezelfde rechter met de geschillenbeslechting te belasten. Ook uit dien hoofde komt het geraden voor, de toekenning van de rechtsmacht aan de rechtbank in bestuursrechtelijke geschillen, hier te volgen.

Wij gaan er van uit dat zoals beoogd de Algemene wet bestuursrecht met ingang van 1 januari 1994 in werking zal treden. Het streven is

4. Ingevolge artikel I, onderdeel B, onder artikel 43d, eerste lid, en artikel II, onderdeel B, onder artikel 163, eerste lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de rechtbank. Gelet op aanwijzing 50 van de Aanwijzingen voor de regelgeving verdient het aanbeveling in de toelichting op de hiervoor genoemde artikelen te vermelden dat het hier belanghebbenden betreft in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Stb. 1992, 315).

5. Het komt het college wenselijk voor om ten behoeve van de inzichtelijkheid en de duidelijkheid van de te regelen materie, zeker nu de verwachting is dat de werking van de wegsleepregeling op basis van de huidige WVV van korte duur zal zijn, een transponeringstabel op te nemen. In een dergelijk overzicht kan worden aangegeven in welke artikelen de desbetreffende bepalingen uit de huidige WVV zijn verwerkt.

6. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

erop gericht dat ook het onderhavige wetsvoorstel op die datum in werking kan treden.

Conform het advies van de Raad is aan het vorenstaande aandacht geschonken in de memorie van toelichting.

4. Conform het advies van de Raad wordt in de memorie van toelichting op de door de Raad genoemde artikelen vermeld dat onder belanghebbenden moeten worden verstaan belanghebbenden als bedoeld in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht.

5. Naar aanleiding van dit advies is aan de memorie van toelichting een transponeringstabel als door de Raad bedoeld gehecht.

6. Aan de redactionele kanttekeningen is aandacht geschonken.

7. In verband met de aanwijzingen voor de regelgeving bevat de memorie van toelichting niet langer het hoofdstuk «Deregulering». Voor zoveel nodig zijn relevante passages op een andere plaats in de memorie van toelichting opgenomen.

8. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt het wetsvoorstel en de memorie van toelichting nog op enkele ondergeschikte punten te verbeteren of te verduidelijken.

Ik moge U mede namens mijn ambtgenoot van Justitie verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W09.92.0459 van de Raad van State van 25 februari 1993

- In de wettekst en in de memorie van toelichting ware aanwijzing 86 van de Aanwijzingen voor de regelgeving (Ar) in acht te nemen.
- In de memorie van toelichting en in de wettekst ware aanwijzing 185, vierde lid, Ar in acht te nemen (bijvoorbeeld het gebruik van de termen «nieuwe Gemeentewet» en «nieuwe Wegenverkeerswet» ware te vermijden).
- In de memorie van toelichting (met name hoofdstuk II) ware aanwijzing 219 Ar in acht te nemen.
- In de artikelsgewijze toelichting onder I, onderdeel B, onder artikel 43a, eerste lid, zesde alinea, ware het woord «wapen», in de zin: «Hiervoor is toegelicht waarom ook aan dit wapen de wegsleepbevoegdheid moet worden toegekend.», te vervangen door een andere term.
- In de artikelsgewijze toelichting onder I, onderdeel B, onder artikel 43c, derde tot en met vijfde lid, wordt verwezen naar artikel 135 van de Gemeentewet (wetsvoorstel 19 403). Artikel 135 ware te wijzigen in: artikel 136.